

JUGOSLOVENSKO-ČEŠKOSLOVAŠKA LIGA V LJUBLJANI

V petek dne 28. oktobra 1932 ob 20. uri v Unionski dvorani

SLAVNOSTNI KONCERT

v proslavo češkoslovaškega narodnega praznika

S O D E L U J E J O :

JELENA HOLEČKOVA iz Prage (sopran)

DR. EGON STARE (slavnostni govor)

ČENEK ŠEDLBAUER (čelo) in

POMNOŽEN OPERNI ORKESTER

Dirigent: RAVNATELJ MIRKO POLIČ

Pri klavirju: HERIBERT SVETEL

SPORED :

1. B. Smetana : **„Libuša“**, svečana overtura
Dirigent Mirko Polić
2. **Slavnostni govor** Govori poslevodeči podpredsednik dr. Egon Starč
3. **Češkoslovaški državni himni**
4. A. Dvořák : **„Slovanski ples“** št. 7, iz druge serije
Dirigent Mirko Polić
5. J. B. Foerster : **Sonata op. 45**, f-mol
Igra na čelu Čeněk Šedlbauer,
pri klavirju Svetel Heribert
6. a) A. Dvořák : **Vi vsi, ki ste žalostni**
b) Z. Fibich : **Vojakova žena**
c) B. Smetana : **Naredim Ti prestol**
Poje koncertna pevka Jelena Holečkova iz Prage,
pri klavirju Svetel Heribert
- * *
7. a) J. Suk : **Balada. Op 3**
b) O. Hilmer : **Serenada**
Igra na čelu Čeněk Šedlbaur,
pri klavirju Svetel Heribert
8. a) K. B. Jiráček : **Če ni prevare**
b) J. B. Foerster : **Plunka**
c) V. Novák : **Morje ljubezni**
Poje Jelena Holečkova,
pri klavirju Svetel Heribert
9. B. Smetana : **„Vltava“**, simfonična pesem
iz cikla „**Moja domovina**“
Dirigent Mirko Polić

K posameznim točkam sporeda:

Smetana: Libuša

Izvaja se predigra k enemu najlepših Smetanovih del k operi „Libuša“. Blesteče fanfare uvajajo to glasbeno delo, katerega glavna tema je polna slovanske mehkode, obenem pa mogočna — svečana. Z njo je zajeta vsa veličina in vedrina slovanske duše, katera ob spominu slavnih podvigov sluti, da je napočil njen čas.

Dvořak: Slovanski ples II. št. 7

Dr. Antonin Dvořak je napisal dve seriji slovanskih plesov, v vsaki seriji je po 8 plesov. Takoj so zasloveli po vsem svetu ter postali sestaven del vseh simfoničnih koncertnih sporedov. Štev. 7 iz II. serije je živahen in razgiban ples, ki po svoji tematiki spominja na naše kolo.

Foerster: Sonata op. 45 za violončelo in klavir

Sonata v f-molu ima tri stavke: Moderato molto — Lento — Allegro giusto. Napisal jo je eden najslavnejših sodobnih čeških skladateljev Josip B. Foerster, rektor in profesor mojstrske šole praškega konservatorija. Sonato izvaja na violončelo solist Čenek Šedlbauer, absolvent mojstrske šole praškega konservatorija, bivši član praške Filharmonije in soločelist praškega Radio-orkestra; danes učitelj in zborovodja Glasbene Matice v Ptujju.

Prvi stavek. Allegro commodo — Sonatna oblika, tajinstven svet, vmes hrepenča pesem — proti tema, težko občutje.

Drugi stavek, Lento; tu je več svetlobe, več prostosti.

Tretji stavek, Allegro giusto, vezi so padle, veselje se oglasi. Včasih zagrene tok veselja tajinstveni akordi, ali tema v nizkih akordih, toda tudi začetna tema prvega stavka, ki se nenadoma pojavi, ne more zmanjšati sproščene veselja.

Nastop koncertne pevke Jele Holečkove iz Prage

V prvem svojem nastopu nam zapoje tri pesmi:

Dvořakovo: Vi vsi, ki ste žalostni, pridite k meni v carstvo pesmi in ljubezni.

Dalje Fibichovo: V mračnih jesenskih dneh se spominja zvesta vojakova žena v svoji zapuščeni kamrici svojega mrtvega soproga.

Slednjič Smetanovo: Iz svojih pesmic, ti bom naredil prestol, ves širni svet ti spremenim v raj in proglasil te bom za kraljico vsega veseljstva.

Po odmoru nastopi zopet čelist Šedlbauer in sicer zaigra Sukovo balado op. 3 in Hilmerovo Serenado. Suk je kakor J. B. Foerster eden najznamenitejših sodobnih čeških skladateljev, zet slavnega Antona Dvořaka. Hilmer pa je mlad, moderen češki komponist.

J. Suk, op. 3: Balada

Impulzivna skladba, jake dinamike; pestro harmonizirani. Razgibani prvi temi sledi druga, hitrejša, a mirnejša, ki nas privede do kulminacije in prepusti mesto zopet prvi. Po mogočnem stopnjevanju se umiri in konča skladbo v rahlih tonih.

O. Hilmer: Serenada

Prijetna, tekoča in prikupna skladba, svetlih tonov.

Za Šedlbauerjem nastopi zopet gdč. Helena Holečková.

Zapoje nam Jirakovo pesem o lepi zvezdi, ki jo vidi v noči žareti na sinjem nebu in katera ji obljublja tolažbo in ljubezen. A boji se, da je vse to le prevara.

J. B. Foerster: Pesem o plunki. Tiho naj šepeta plunka tajnosti srca ter jih razodene ljubici predno gre spat.

Tretja pesem je Vitezslava Nováka, pesem ljubezni, ki je kakor morje brez dna, in široka kakor naše polje.

Smetana: Vltava

Sklepno točko ima zopet orkester. Zaigra simfonično pesnitev „Vltava“. Vltava ima dva izvirkra, ki izvirata v gozdnati Šumavi. Prvi je topel in žuboreč, drugi hladen in miren. Veselo skakljajo valovi, ki se kmalu združijo v skupen tok, ki blesti v jutranjem solncu. Deroči potok narašča v mogočno reko, katera teče ob temnih gozdovih, rodovitnih poljanah in prijaznih gričih. Z gozdov se oglašajo lovske fanfare, čujemo pa tudi poskočno polko. Vesela svatba je, petje in ples. Kmalu vse utihne. Ob bajni mesečini se združijo gozdne vile in rusalke v tajnosten polet. Njihova pot gre z Vltavo ob temnih, ponosnih trdnjavah in gradovih, spominih na davne, slavne čase. Skalnate stene zožujejo strugo, voda se peni in šumi, naposled pa se razlije v ravnico, ter se bliža zlati Pragi. Pozdravlja jo ponosni Višegrad s svojim svečanim koralom in skladateljve oči jo zasledujejo daleč tja v daljavo, kjer se izliva v neskončno morje

DT II - + Bern E. / 1937-1932

2015 / 3250 / 9